

EDITORIAL: Un repàs a l'estat de l'economia

Si per alguna cosa es caracteritza el món de l'empresa és per la seva capacitat d'adaptació a un context que sempre és canviant. L'any passat, després de la parada obligada a la que va obligar la pandèmia, la Trobada Empresarial al Pirineu va estar marcada pels efectes del Covid i de la crisi sanitària en l'economia. Realment l'impacte va ser (i encara és) molt fort. Pocs comptaven llavors que l'any vinent pràcticament no es parlaria de Covid sinó d'una guerra, la de Rússia contra Ucraïna. Aquest conflicte, a part del que representa per la pèrdua de vides i dels milions de refugiats que provoca, té unes clares conseqüències en el món de l'economia. I és que,

sense anar més lluny, Rússia és un dels principals proveïdors de gas i de petroli, dos subministres que són bàsics per fer rutllar les coses. Com afronta el món de l'empresa aquesta realitat, que a més influeix també en una inflació galopant que propicia una pujada d'interessos que no es veia des de fa anys, i com ha d'encarar l'empresa els reptes a nivell d'innovació i de sostenibilitat que demanen els nous temps, són algunes de les qüestions de les que es parlaran enguany a la trobada de la Seu d'Urgell. Com ja és habitual també, la Trobada Empresarial al Pirineu també servirà de termòmetre per calibrar l'estat de l'economia i donar claus per encarar el futur.

ERMENGOPOLYS

UCI DE LA NATURA

DAVID COLELL

@DColelOrri

LA TÀCTICA DE LA GRANOTA

Quan voldrem reaccionar, ja serà massa tard. Això és el que li va passar a la granota que va acabar escaldada a foc lent. Si li haguessin aplicat un foc potent hauria saltat de l'olla. És aquesta la tàctica que ens apliquen a nosaltres per menar-nos cap al precipici climàtic i econòmic al qual ens adrecen. Les principals organitzacions ecologistes han denunciat que "Catalunya està abocada a una imparable destrucció ambiental per la inacció de la Generalitat". En un manifest publicat amb motiu del Dia del Medi Ambient expliquen que volen una agenda d'actuacions d'emergència que inclogui la recuperació d'una conselleria de Medi Ambient amb capacitat d'accions transversals. Afirmen que el Govern "s'entesta a les velles solucions del passat, com els Jocs Olímpics d'Hivern 2022, per apuntalar el monocultiu turístic de neu i tancar la incapacitat per garantir el futur dels Pirineus". En aquest sentit, les entitats ecologistes han detallat que "en les darreres dues dècades, els indicadors de qualitat ambiental de Catalunya han retrocedit", per la qual cosa han animat el Govern perquè tregui Catalunya de la cua europea en polítiques ambientals. Sort que tenim governs progressistes! Preparem-nos si arriben al poder els de la faixa...

XINO-XANO | Xavi Manau @XaviManau

NO SÓN MANERES

Com veig que les posicions estan molt polaritzades i que parlar del Lleida Esportiu sembla haver-se convertit en un "estàs amb mi o estàs contra mi", vagi per endavant que no tinc res contra Luis Pereira i Vicente Javaloyes. De fet, ni els conec personalment ni he intercanviat mai cap paraula amb ells, bàsicament perquè jo no faig informació esportiva. N'he fet, sí, però ja fa un grapat d'anys. Més aviat puc dir, com a abonat del club des de fa més de dues dècades –i també com a lleidatà–, que els estic agraït per haver salvat d'una desaparició gairebé segura un Lleida que segueixo amb passió des de petit, fins i tot d'abans de fer els meus primers passos al món del futbol –d'altra banda efímers- a l'infantil del club. Ara que sembla haver-se recuperat

el sentiment i l'interès pel Lleida, doncs, no seré jo qui rebaixi el suflé. Com els seus èxits seran compartits, Pereira i Javaloyes tenen tot el meu suport, però mai incondicional. Potser perquè no sóc gaire donat al messianisme, hi ha detalls que no m'acaben de fer el pes. No crec que la tasca d'un president sigui parlar de les bonances tàctiques quan hi ha un tècnic que s'hi dedica; i em sembla desafortunat que menystingui públicament un mitjà de comunicació (LA MAÑANA) per una informació que no els ha estat grata. Ho interpreto com una manca de respecte a tots els professionals que hi treballem. Si és hora de sumar, aquest no és el camí, perquè nosaltres no som els rivals. Desde el respeto, creo que no son maneras, presidente.

Pereira té el meu suport, però mai incondicional

LA HISTÒRIA DE LLEIDA PORTADA A PORTADA_1992_

